

הנוסע האזיר

עולה אדם לאוטובוס, מוציא שטר כסף ומושיט לנהג.
"לאן אתה נוסע?" - שואל הנהג.
"לא חשוב" עונה האיש. "לאן שתיסע יהיה טוב בשבילי".
הנהג מרים גבה מביט בנוסע המשונה, מחזיר עודף כמה שמחזיר, והאיש מתיישב לו במקומו, כשכולו שופע חיוכים ואושר.
והנה באחת התחנות קם האיש לפתע, וירד. עמד לרגע מתבונן ימינה ושמאלה, מוציא מכיסו תפוח עץ, נוגס בו, ולפתע חולפת במקום מונית.
"היי, עצור! עצור!" קופץ האיש וזועק.
בחריקת בלמים נעצרת המונית ומיודענו מתיישב בה ואומר לנהג: "סע!"
"סליחה, לאן לנסוע?" שואל הנהג הנדהם.
"לא חשוב" עונה האיש כשהוא קורן משמחה "סע!"
המונה מופעל והמונית מתחילה להסתובב ברחובות העיר, כאשר הנהג הוא המחליט אם ימינה או שמאלה, ישר או אחורנית. עד שבשלב מסוים נמאס גם לנהג והוא עוצר ליד תחנת הרכבת.
האיש נראה משועשע למדי מהטיול הבילתי מוגדר, שילם לנהג במיטב כספו ונכנס היישר לתוך תחנת הרכבת.
ובתחנה חמישה - שישה רציפים. רכבת לירושלים, רכבת לחיפה, רכבת לצפון, רכבת לדרום, ובאחד הרציפים נעצר האיש ובארשת חשיבות ורצינות הוא מתיישב באחד הקרונות וסועד את ליבו בפרוסת לחם עם גבינה צהובה.
צפירה והרכבת נוסעת. המבקר שבא לבדוק את מצב הכרטיסים מתבונן בתמהון באיש. כשביקש כרטיס ענה לו: "אקנה כרטיס אצלך אדוני". כששאל אותו: "מהו מחוז חפצך?", שאל הנוסע בעליות: "לאן נוסעת הרכבת?" לנהריה? טוב אסע לנהריה!
איש כזה מוזר כל כך - טרם פגש.
בתחנת הרכבת בנהריה טילפן המבקר למשרד הבריאות וביקש לעקוב אחריו ולטפל בו. "איש מסכן ללא מטרה, ללא יעד וללא דרך בחיים", אמר המבקר לעצמו, "כמה חבל על הכסף ועל הזמן שהוא מבזבז בדרכו הבילתי ברורה חסרת הכיוון והתכלית".

שאלות

1. האם הנוסע נראה לכם מוזר? מדוע?
2. מה נוהג לעשות אדם נורמלי? [העזר במילים: מחשבה, תכנון, מטרה, דרך]
3. "החיים הם דרך ארוכה שהאדם צועד בה שבעים - שמונים שנה". איזו דרך חשובה יותר, דרך הנסיעה באוטובוס או הדרך הארוכה שבה צועד האדם כל ימי חייו?
4. אם דרכי הנסיעה באוטובוס, במונית וברכבת דורשות תכנון, מחשבה, ביקורת והכרת המטרה הסופית שאליה שואפים להגיע, מה אם כך לגבי דרך החיים כולה?
5. מה עלינו לעשות כדי שלא נהיה דומים ל"נוסע המוזר"?
6. מה אתה עושה כדי להכיר את הדרך הנכונה בה צריך האדם ללכת?